

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt I. De erroribus, qui Græcis attribuuntur, & de eorum confutatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

nisi quoties adversus lupum, qui nunc te tuosque discerpit, dilaniat, devorat, cum maximis suorum copiis, ut te ab amicis tuis desertam defenderet, adcurreret, adulari. Revertere in te tandem, revertere, & exemplo filij prodigi, vide quot in domo matris tuæ abundant, tu autem fame peris. Præterdite, ô beatæ mentes, quæ in cælo degitis pereuntibus lumen, conciliate illis gratiam divinam, robur cæleste inspire, miseremini errantium, miseremini pereuntium: tum quia Græcorum schismati & vestigijs non contemnenda mundi pars inhæret; hujus enim sectæ & religionis sunt Moscovitæ, Rutheni, & aliæ nationes: latissimè namque patent eorum ritus & fines: nam ab ortu Solis gaudent Constantinopolitano ac alijs tribus Patriarchatibus; à Septentrione universo Moscoviæ Patriarchatu & Lituaniæ parte, hoc est, alba Russia & rubra; à Meridie Cypro & Creta, in qua 14. millia pagorum numerantur: occupantque alias quam plurimas gentes, præcipuè verò *Georgianos*, quos *Iberos* appellant Cosmographi, qui omnes, exceptis paucis, qui Romanam Ecclesiam venerantur, ut matrem, iisdem errorum tenebris implicantur.

Pro Græcorum igitur aliorumque Schismaticorum salute procuranda quatuor præstabitur, *Primò* de erroribus, qui Græcis attribuuntur, de Schismatis origine ac confutatione dicemus. *Secundò* de ratione juvandi Græcos, aliosque Schismaticos, eosque ad fidem alliciendi. *Tertiò* in quibus rebus communicatio cum Schismaticis, Catholicis à sacris Canonibus sit permessa.

C A P V T I.

De erroribus, qui Græcis attribuuntur, & de eorum confutatione.

Græcorum errores præcipui. **P**ræcipui Græcorum errores, qui illis à Concilio Florentino & alijs imputantur, quinarium numerum non excedant.

Primò, negant Spiritum sanctum procedere à Patre & Filio.

Secundò, asserunt Sacramentum Eucharistiæ confici non posse in azymo pane, sed præcisè in fermentato; adeoque tenaciter inhærent his duobus erroribus, ut inter alia perverta dogmata, propter quæ ab Ecclesia Romana deservire, hæc duo omnino præcipua, & veluti totius dissensionis capita fuerint.

Tertiò, docent nullum esse purgatorium locum, in quo anime corporibus emigrantes purgentur à lordibus, quas in corpore conuaxerant, antequam in æterna tabernacula recipiantur, & ex consequenti nihil prodesse defunctis sacrificia, elemosynas, & hujusmodi opera pia, quæ à vivis pro illis offeruntur.

Quartò, quod Sancti post hanc vitam ante diem judicij DEUM facie ad faciem non vident, neque ejus visione fruuntur, nec peccatores ante eundem diem inferni supplicij afficiantur.

Quintò errant, negantes Summum Pontificem Romanæ sedis Apostolicæ caput esse totius Ecclesiæ, ac B. PETRI Apostolorum Principis successorum. Concedunt ipsi quinque esse totius Ecclesiæ primarios, & præcipuos Patriarchas, *Romanum, Constantinopolitanum, Alexandrinum, Antiochenum, & Ierosolymitanum*, & inter hos quidem Romanum ordinis quidem & dignitatis primatum habere, ita ut in Concilijs & alijs Conventibus primum locum in sedendo, sententiam dicendo, suffragium ferendo, & subscribendo tenere debeat, sic tamen ut nihil juris & potestatis in alios quatuor, præcipuè vero Constantinopolitanum habeat. Guido Carmelita & post ipsum Gabriel Palaottus de sectis hæreticorum, verbo *Græci*, multos alios errores Græcis attribuunt; licet Lucinia-

Guido
Carmelit.
Gab.
Palot.

nus natione Cyprius, Ordinisque Prædicatorum *Lucinianus*, Theologus, pius & doctus apud Posselinum *Tom. Cypri. Biblioth. lib. 6. c. 8.* magnam prædicatorum errorum partem fuisse Græcis impostam contendat, ut nos etiam obiter hic adnotavimus.

Ex mente igitur prædicatorum Auditorum errant Græci *primò*, affirmantes simplicem fornicationem non esse peccatum contra illud Christi Matth. 5. *De corde exeunt cogitationes mala, homicidium, adulterium, fornicationes, furta, &c.* quamvis Lucinianus, ubi supra, excaleat Græcos ab hoc errore.

Secundò errant Græci, cum dicunt eos, qui sunt aliquibus peccatis implicati, cum Eucharistiam suscipiunt, non recipere corpus Domini, contra illud Apostoli. *Quicumque manducaverit panem, & biberit calicem Domini indignè, &c.* quibus verbis factis ostenditur, quod peccatores verè illud sumant, licet indignè, & quod judicium accipiant, non judicantes corpus Domini: licet Lucinianus falsò hunc errorem Græcis imponi assermet.

Tertiò primas nuptias admittunt, secundas damnant: in quo clarè Evangelio contra dicunt Matth. 10. & 19. Si enim alter conjugum mortuus sit, alter solutus est, ut iterum possit nubere. Sed Lucinianus negat damnari secundas nuptias à Græcis; fatetur tamen solere Græcos Sacerdotes in primis benedicere, sed non in secundis.

Quartò docent nuptiarum fædos posse pro conjugum arbitrio dissolvi & fieri divortium. Lucinianus tamen apud Posselinum ubi supra, affirmat, nunquam inter Græcos permixtum fuisse divortium, quo liceret novas quaerere nuptias.

Quintò errant, affirmantes Latinos contra Apostolorum præceptum non servare abtinentiam à sanguine & suffocato, non advertentes illud Apostolorum decretum contra idololatriam cultores latum fuisse, qui immolatum & idololatriam edebant. Quare tantum illud servandum erit sicut & à Catholicis servatur, ubicunque inter gentes, quæ idola adorant, immolantia sunt. Porro illo Apostolorum decreto tantum immolantia & non alia prohiberi docent gravissimi Orientalium Patres, B. Cyrillus Hierosolymitanus in 4. *Catechisi*, B. Cyrill. D. Grego. Nazianz. *Serm. in sanctum Pascha*, Justin. *Greg. Naz. Martyr. q. 43.* Origenes *lib. 8. contra Celsum*, & alij.

Sextò Mart. Origenes.

Sexto afferunt Eucharistiæ Sacramentum, in die cenæ Domini confectum, esse excellentioris virtutis & efficacis, quàm alio quolibet die confectum. Hunc tamen errorem falsò imponi Græcis Lucinianus quoque defendit.

Septimo errant Græci cum Sacramentum extreme unctionis infirmis quandoque ad corporis quoque salutem prodesse negant: id enim aperte pugnat contra illud Jacobi, qui de hoc Sacramento loquens ait: *Et oratio fidei salvabit, vel (ut textus Græcus habet) sanabit infirmum.*

Octavo, affirmare etiam Græcos refert Prateolos, ubi supra, non esse peccatum dare aliquid ad usum, contra illud Luca 6. *Mutuum date nihil inde sperantes.* Et quod deterius est, non esse necessarium rei furto sublata restitutionem, ut quis possit assequi vitam æternam: non animadvertentes, *non tolli peccatum, nisi restituatur ablatum.* Si quid aliquem defraudaverit (inquit Zachæus) reddo quadruplum. Hanc tamen esse calumniam apertam in Græcos docet Lucinianus; nam apud illos asserit hæc verè peccata censeri, atque ab eorum sacerdotibus adigi penitentes, ut reddant quod debent.

Nono, mortua Sacerdotis uxore, credunt Sacerdotem non amplius esse Sacerdotem, quasi ab uxore & non à Christo per Episcopum sacerdotium suscepisset, vel character sacerdotialis esset debilis. Hunc tamen errorem Lucinianus Græcis imponi apertissimè docet ubi supra.

Decimo, errant Græci existimantes, non licere Christi imaginem sculpi, sed tantum depingi, non animadvertentes sculptilia à DEO fuisse prohibita, ut Judæorum animos pronos, ad idololatriam, ab eadem averteret: Orta vero jam Evangelij luce, seclusoque idololatriæ periculo, licet hominibus DEI, Sanctorumque aliorum memoriam omnibus pijs modis sive per imagines depictas sive sculptas excitare, & ad mentem revocare. Hi sunt errores qui Græcis solent attribui.

Adversus Græcorum errores scripserunt in primis ipsius Ecclesiæ Græcæ viri doctissimi, Emanuel Caleta, Patriarcha Constantinopolitanus, Georgius Protosingelus, Theodorus Gaza, Georgius Trapezantius, Bessarion Cardinalis Nicænus, qui & postea fuit Patriarcha Constantinopolitanus. Et præcipuè Georgius Scholarius (deinde vocatus Gennadius cum Patriarcha Constantinopolitanus nominaretur) qui cum Synodo Florentinæ cum alijs Græcis adfuerit (ubi omnes de suis erroribus convicti ad Ecclesiæ unitatem redacti sunt, postea verò retrorsum abeuntes omnes ad vomitum reversi sunt) elegantè Græcorum errores confutavit, eorumque calumniis contra Ecclesiam Latinam objectis doctè & piè respondit: cuius opera versa in Latinam linguam habentur Tom. 4. Bibliothecæ SS. Patrum.

Ex Latinis verò D. Anselmus Archiepiscopus Cantuar. in *Opus. de azymo*, Rabanus Maurus de *Institutione Clericorum* li. 1. c. 31. de Sacramento corporis & sanguinis Domini, Hugo Etherianus adversus errores Græcorum ad *Alexandrum tertium* Pontificem Maximum libris tribus, qui habentur Tom. 9. Bibliothecæ Sanctorum Patrum, & Chrisolanus Mediolanensis Archiepiscopus de Spiritu sancto, S. Tho. de Aquino *Opus.* 1. & 2. contra Græcorum errores, & omnes ejus expositiones in primam partem in quæst. celebri de processione Spiritus sancti, Cardinalis Turrecrem. in Expositione decreti de unione facta in Synodo Florentina, & novissimè licet breviter Antonius Possel-

vinus vir pius & doctus in sua Molcovia, Azorius 2. Tom. *Institut. Moral. lib. 4. cap. 14.* Et potissimum, ut alios nunc omitam, sacra Synodus Florentina, ubi Patres doctissimè Græcorum errores confutarunt. eisque penitentiam, & obedientiam Ecclesiæ Romanæ præstandam persuaserunt, factaque unionis Bulla ab Eugenio IV. Pontifice Maximo Græci discessere, cum tamen neque ab ipsis, neque à Latinis, tunc fuissent apud Græcorum nationes, neque Concilij Florentini decreta, nec unionis Bulla publicata, quod causa fuit, ut Græci sicut & antea, in suis erroribus permancerent.

CAPVT II.

De origine errorum & schismatis Græcorum.

Dicam nunc breviter de origine schismatis Græcorum. Dum Orthodoxa fides in Oriente vigeat, Græci primatum visibilis hujus ac militantis Ecclesiæ PETRO Apostolo, ejusque successoribus fuisse à Christo Domino collatum, facile credebant, & confitebantur, ut latius probat Cardinalis Bellarm. lib. 2. de *Roman. Pontif.* in Controversia de Summo pontifice. Quare in Conciliorum confirmatione necessariam Romani Pontificis auctoritatem agnoscebant, & cum vel ab hæreticis, vel ab ipsis Imperatoribus Patriarchæ sive Episcopi aliqua afficiebantur injuria, ad Romanam Sedem, ut defenderentur confugebant.

Quinimò ex toto terrarum orbe ad eandem veluti ad Petri Sedem Episcopi de rebus fidei, aliisque gravissimis quæstionibus scribebant: atque ad ejusdem Pontificis maximi jussum vel cogebat Concilia, vel coacta petebant, ut confirmarentur. At cum Constantinus Magnus Imperij sui sede Bizantium translata, Romam Christi vicario cessisset; Græci terreni Imperatoris præsentia inflati anno Domini 381. Episcopum Constantinopolitanum, qui antea nec Patriarchatus munere fungebatur, tribus Orientis Patriarchis anteponebat, & secundum à Romano Pontifice facere voluere, sicut ex Concilij Constantinopolitani Canon. 5. patet. Nec hoc quidem contenti, anno Domini 451. eundem Constantinopolitanum Episcopum Romano Pontifici parem efficere conati sunt, ut ex *Act. 16.* Chalcedonenis Synodi constat. Prope verò annum 600. Episcopum Constantinopolitanum Oecumenicum, id est, orbis terræ Episcopum sive universalem Pastorem ausi sunt nominare. Ac denique anno 1054. (ut superbia ascendit semper) apertum schisma prodire cœpit, adeo ut solum antea semina jacta viderentur: imperante enim illo tempore Constantino Monomacho, Patriarcha Constantinopolitanus nomine Michael, cupiens re ipsa universalis fieri Patriarcha, cujus dignitatis nomen jam dudum sibi usurpaverant ejus prædecessores, proclamare cepit Romanum Pontificem, omnesque alios Latinos esse excommunicatos, ob hanc causam, quia Spiritum sanctum à Patre Filioque procedere assererent, & contra decretum Concilij Nicæni in Symbolo illud *Filioque* addidissent. Romano autem Pontifice de prima Sede ejecto, ad se primam Sedem jure pertinere, quia post Romanum primus esset, ajebat. Hæc fuerunt Græcorum schismatis semina: sed quia exæcati tumore superbiæ ordinem à Christo institutum

Jacobi 5.

Luca 6.

Luca 19.

Lucianus, Cyrillus, Dominicus

I. Cor. 10

Eman.

Cal.

Georg.

Prot.

Theo. Ga.

za, Georg.

Trap. Bess.

sarian.

Georg.

Scholar.

Cyrillus, Gregorius, Iacobus, Ursus, Laurentius, Hieronymus